



Ляльки пахнуть морем

Першу ляльку-мотанку я зробила ще у 1990 році. Але я не знала, що вона так називається. Просто за прикладом приятельки виготовляла їх з липового ліка. Через десять років побачила по телевізору ляльку Людмили Тесленко-Пономаренко і дуже захотілося самій зробити таку мотанку, за стародавніми українськими традиціями. Пощастило потрапити на майстер-класи учениці пані Тесленко-Пономаренко. Тепер мотанки зі мною щодня: мотаю, прядую, готову для них матеріали, проводжу майстер-класи, буваю на виставках, ярмарках, фестивалях.

Мої ляльки народжуються на березі Ягорлицької затоки Чорного моря - у затишній Марійкіні садибі. (Чому не Марійчиній? Тому що у нас на Херсонщині вимова більш м'яка, ніж літературна, хотілося, щоб у назві садиби відчувалися особливості півдня України. А Марією звати нашу молодшу доньку).

Після життя за кордоном, в Росії, в містах України душа засумувала за рідним краєм. Так ми з чоловіком Михайллом повернулися в його рідне село – Іванівку Голопристанського району, відремонтували будинок, упорядкували подвір'я садиби. Особливо ми турбувалися про невеличку стаєнку хату. Стали в нагоді бабусині уроки - як мазати глиною, як білити вапном стіни. Віконні рами і призьбу пофарбували вогняно-коричневою барвою - бо це оберіг житла. А вже коли прикрасили світліці рушниками і квітами у горщиках, застелили долівку смугастими ряднами, а на покуті поставили ікони, то хатина радісно усміхнулася. Довгі застелені лави, на столах з лляними скатертинами - глиняні тарілки, дерев'яні ложки, а в макітрах - страви за давніми рецептами. Отож для нас і наших численних гостей ця хатина - наче машина часу, що допомагає потрапити у минувшину. Звісно, скрізь у садибі ви побачите мої ляльки-мотанки.

Ольга ЖУКОВА, господиня Марійкіні садиби, лялькарка.



Сценарій до Дня Святого Миколая

(Під музику до залі входять діти й займають свої місця. Дві дівчинки, одягнені в народні костюми, виходять на середину залі.

1 дівчинка:
Он, дивіться, покотилася
В небі зіронька ясна,
Десь за лісом зупинилася.
Що to значить? Хто вона?

2 дівчинка:
От якби до нас вона
В гості завітала,
Миколая привела
І обдарувала.

Дівчата (разом):
Святий Миколаю, тебе ми благаєм!
Обдаруй нас теплотою,
Ласкою і добротою,
Щастя дай нашему роду,
І країні, і народу.

(Входять два Янголи, шепочуть дівчаткам на вухо):

1 Янгол:
А листа ви написали
До янголів із небес?

1 дівчинка:
Так, і вже його послали.

2 Янгол:
Дочекайтеся чудес!

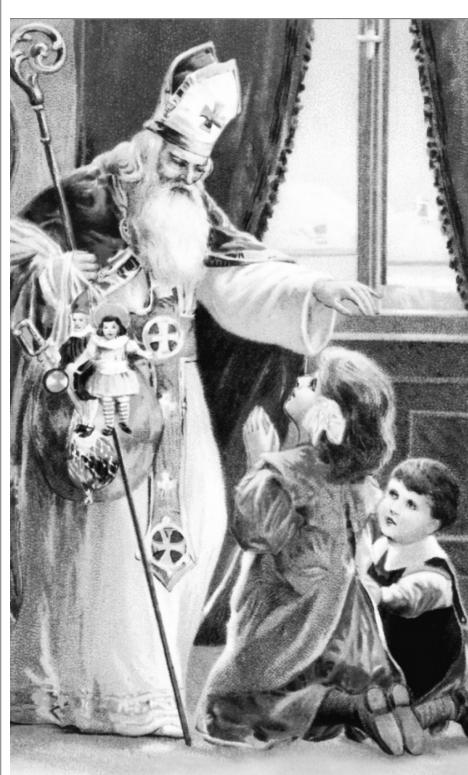
(Виконується танець Янголів. Звучить музика. Входять Миколай із Зірочкою, розкидають сиргантин. Діти, Янголи, Миколай під музику проходять залою і виходять. Залишається Зірочка, вона вішає на ялинку маленький зірочки. Входить Бісик).

Бісик:
Скрізь тепер хороші діти.
Де ж мені різки подіти?

Зірочка:
Одну собі забери,
Інші дай таким, як ти.

Бісик:
Чуєш, Зірко препогана,
Не введеш мене в оману,
Досить сяйво розсипати
Ta у справі заважати.
Ти Святому Миколаю
Сяйвом дуже помагаєш:
Снігом притрушу тебе,
Зразу сяйво пропаде.

(Бісик виконує злодійський танок. Після танцю Бісик надягає на Зірочку білу хустку. Бісик виходить, а Зірка тихе сенько плаче. Входять дівчатка).



1 дівчинка:
Що за плач? А може, сниться?

2 дівчинка:
Дивись, дівчинка маленька.

(Дівчата скидають хустку із Зірочки).

Зірочка:
Я не дівчинка маленька,
Я є Зірочка ясненька.
Я на свято Миколая
Йому завжди помагаю,
Бо сідаю на хатки,
Де є добре діточки.

(Звучить пісня. Чути стук у двері. Входить Святий Миколай та Янголи).

Миколай:
Мир і щастя вашій хаті,
Щоб були ви всі багаті,
Щоб біда вас обминала,
Тільки радість звеселяла.

1 дівчинка:
Мир і вам, гості славні та поважні.

Миколай:
Ось і наша помічниця.
Куди ж пропала ти, світлице?

Зірочка:
Ой, дідусю, я не винна,
Не моя у цім провіна.

Миколай:
Ти не винна, знаю, знаю,
Бісик цю провіну має.
Ти ж нам, Янголе, скажи,
В свою книгу зазирни,
Чи знак нам вірний подали,
Куди слід було прийшли?

1 Янгол:
Знак вам правильний подали.

Миколай:
Діти тут, я бачу, мілі,
І привітні, і гостинні.
Буде їм за це дарунок.

(Зірочка кличе інших дівчаток - Зірочок. Виконується танок Зірочок з ліхтариками (або з гірляндами)).

1 дівчинка:
Дуже раді ми дарам.
Але чим віддягчить вам?

Миколай:
Ваша щедрість, доброта,
Теплі, лагідні серця —
Це подяка є для мене
Найжаданіша, напевно.
Та не час відпочивати,
Бо чекаю ще багато
Українських діток чемніх.
Тож турбуєсь не даремно.

2 Янгол:
В нас вже часу небагато,
Треба трішки поспішати.
Зірочко, вперед катись,
Де потрібно, засвітись.

Зірочка:
Здоровенькі ви бувайте
І про нас не забувайте!

(Всі йдуть, діти залишаються).

2 дівчинка:
А тепер ми заспіваймо,
Миколая звеличаймо.

(Звучить пісня, під яку діти виходять із залі).